

Zbiór Orzeczeń

**Sprawa T-70/15
(publikacja fragmentów)**

**Trajektna luka Split d.d.
przeciwko
Komisji Europejskiej**

Konkurencja — Nadużycie pozycji dominującej — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 102 TFUE — Ustalenie przez organ zarządzający portem w Šplicie stawek za usługi portowe w zakresie ruchu wewnętrznego na maksymalnym poziomie — Odrzucenie skargi do Komisji — Rozpatrzenie sprawy przez organ ochrony konkurencji państwa członkowskiego — Brak interesu Unii

Streszczenie – wyrok Sądu (siódma izba) z dnia 30 września 2016 r.

1. *Konkurencja — Postępowanie administracyjne — Decyzja Komisji o nienadaniu biegu skardze do Komisji, która została już rozpatrzona i odrzucona ze względów związanych z pierwszeństwem przez krajowy organ ochrony konkurencji — Dopuszczalność — Przesłanki*

(art. 101 WE, 102 WE; rozporządzenie Rady nr 1/2003, art. 13 ust. 2)

2. *Konkurencja — Podział kompetencji między Komisję a krajowe organy ochrony konkurencji — Decyzja krajowego organu konkurencji, który odrzucił skargę — Kontrola sądowa — Właściwość sądów krajowych*

(art. 101 WE, 102 WE; rozporządzenie Rady nr 1/2003, art. 13 ust. 2)

3. *Przystąpienie nowych państw członkowskich do Unii Europejskiej — Chorwacja — Zdolność sądów krajowych do stosowania prawa Unii*

1. Artykuł 13 ust. 2 rozporządzenia nr 1/2003 dotyczy, podobnie jak całość przepisów tego rozporządzenia, sytuacji, w których stosuje się art. 101 TFUE i 102 TFUE. Komisja może w konsekwencji odrzucić skargę na podstawie wspomnianego przepisu jedynie w wypadku, gdy skarga ta była już przedmiotem badania w świetle norm prawa konkurencji Unii.

W tych okolicznościach, w przypadku gdy krajowy organ konkurencji we wszystkich swoich decyzjach wypowiadał się jedynie w kontekście krajowego prawa konkurencji, nie można skorzystać z postanowień art. 13 ust. 2 rozporządzenia nr 1/2003, które nie mają wobec tego zastosowania.

(por. pkt 26–29)

2. Komisja nie może być traktowana przez podmioty gospodarcze, które odniosły szkodę wskutek naruszenia reguł konkurencji, jako organ odwoławczy kompetentny w zakresie uchylania decyzji organów krajowych, które nie ustosunkowały się pozytywnie do ich skargi. Kontrola decyzji organów ochrony konkurencji państw członkowskich należy bowiem wyłącznie do sądów krajowych pełniących podstawową funkcję w ramach stosowania reguł konkurencji Unii.

(por. pkt 34)

3. Republika Chorwacji mogła przystąpić do Unii dopiero po spełnieniu kryteriów politycznych i gospodarczych oraz zobowiązań ciążących na państwach kandydujących do przystąpienia, określonych przez Radę Europejską na posiedzeniu w Kopenhadze (Dania) w dniach 21 i 22 czerwca 1993 r. Kryteria te wymagają od państw kandydackich w szczególności zdolności skutecznego stosowania zasad, norm i polityki składających się na całość przepisów prawa Unii. Wobec tego zdolność sądów chorwackich do stosowania prawa Unii co do zasady nie powinna być kwestionowana.

(por. pkt 53, 54)